

Decisionum Aurearum Lib. I.

neretur scire qualitates, & grauitates omnium peccatorum, quod est falsum, vt latè Nauar. in Manu. cap. i. num. 3. i. Vel potest respôderi, quod remissio peccati attédi potest quo ad culpam, & quo ad poenam. Et quidem quo ad primum, quacunque detestatio sufficit quantu[m] cunque remissa; modo sit de offensa Dei propter ipsum. Sed quo ad secundum, grauiora peccata gravioribus lameis sunt abluenda, vt plenaria fiat satisfa[n]cio, iuxta glo. in c. mensuram, de penit. dist. i. D. Thom. lib. contra gent. cap. 72. Sotus in 4. dist. 17. quest. 2. ar. 4. col. 9.

6 Vtrum vero de quolibet peccato † de beat esse continuus dolor, ita ut etiam post remissionem peccati debeat esse contrito. Resp. quod duplex est pena: quemadmodum exterior, & hanc non oportet esse continuam. Altera interior, & haec duplex. vel secundum habitum, & haec debet esse perpetua, idest cum peccati memoria venerit, debet habere displicentiam negatiuam, quod nonnumquam peccata illa placeant: ratio est; quia si aliquando placent, nouum peccatum mortale committerent: gloriarentur enim tunc cum male facerent, & exultarent in rebus pessimis, & ita intelligitur tex. in c. penitentia, si Apostolus, productior de penitentia, distin&. 3. Vel secundum actum, & haec non potest esse perpetua: quia obligaretur homo ad impossibile, ita Summa Confes. lib. 3. de penit. & remiss. q. 3. & 25. } De peccato † autem alieno debet quis dolere, non tamen ille dolor est contrito, nisi quatenus illud 8 peccatum efficeretur proprium, † quod fit quatuor modis, secundum D. Thom. Pl. 18. Primo per imitationem, Eccl. 13. Qui tetigerit picé, inquinabitur ab ea. vel per suasionem, vel consensem, Proverb. 1. Fili mi, si te laetauerint peccatores, non acquiescas eis, quod fit secundum Bedam ibi, uel ad facienda mala blanditiis illiciendo, aut facta iam fauoribus, quasi laudabiliter acta, extollendo; vel fit alienum proprium per dissimulationem, Rom. 1. Non solum qui

faciunt ea, digni sunt morte, sed etiam qui consentiunt facientibus. & hoc maxime procedit in his, qui non reprehendunt suos subditos, cum debeat ex officio, vt sunt prælati, de quibus loquitur tex. in c. sit rector, dist. 43. vel patres, sicut peccata filiorum fuerunt imputata Heli, sicut patet i. Reg. cap. 4. vel alij, de quibus per Nau. c. 17. num. 136. Potest etiam procedere in alijs, qui non debent ex officio; sed possunt corrigerre pro loco, & tempore, & non faciunt, vt inquit Hugo. in d. c. 2. & nos inf. c. 31. in 7. præcepto.

S V M M A R I V M.

- 1 Peccatum in dubio, an sit mortale, materia contritionis.
- 2 Contrito an esse debeat de singulis peccatis, variè sentiant tum antiqui, tum moderni: & quibus generalis, quibusve specialis placeat, num seq. & 4.
- 4 Expositio, vers. Psal. Lauabo per singulas noctes lectum meum.
- 5 Contrito generali, qualis digna sit remissione.
- 6 Contrito, seu detestatio peccati, duplex, & duplex displicentia actualis uniuersalis.
- 7 Displicentia perfecta, que, & an ad remissionem, & gratiam obtinendam satius sit.
- 8 Displicentia actualis uniuersalis perfecta, fuit in latrone.
- 9 Displicentia formalis imperfecta que sit, & an sufficiat ad remissionem mortaliuum singularium.
- 10 Displicentia virtualis, qualis sit.
- 11 Conclusiones tres: quarum prima, Contritione requiri per se singulorum mortalium singularium.
- 12 Sententia expressa Dini Thome in primam conclusionem.
- 13 Conclusio præcedens, quomodo sit intelligenda.
- 14 Conclusio secunda. Contrito generali in confusio sufficit, si non suppetat tempus, nec comoditas detur: que contrito perfecta dicuntur.